

Nota

Wetsontwerp tot wijziging van de DAVO-wet

Bedenkingen van de Orde van Vlaamse Balies bij het Wetsontwerp van 14 maart 2014 houdende wijziging van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën en tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, met het oog op een effectieve invordering van onderhoudsschulden, *Parl.St.* Kamer 2013-14, nr. 53K3452/1 (Senaat nr. 5-2476/1).

Globaal genomen vindt de Orde van Vlaamse Balies dit een goed wetsontwerp. Toch heeft zij enkele bedenkingen. Deze zullen hierna worden toegelicht.

1. Wijziging DAVO-wet¹

A. Werkingskost ten laste van onderhoudsplichtige (art. 3 Wetsvoorstel)

Waar momenteel de onderhoudsgerechtigde de werkingskosten van de DAVO moet dragen, meent het wetsvoorstel dat de onderhoudsplichtige deze kosten voortaan zal moeten dragen. De Orde vindt dit een logische zienswijze.

B. De inningsmogelijkheden voor de DAVO worden verbeterd (art. 7 Wetsvoorstel)

Als de onderhoudsgerechtigde het onderhoudsgeld wil invorderen bij de onderhoudsplichtige is art. 1412 Ger.W. van toepassing. Dit betekent dat de beperkingen met betrekking tot de beslagbaarheid van het loon en de gelijkgestelde inkomsten niet gelden.²

DAVO mag daarentegen momenteel niet invorderen in volgende gevallen (art. 16, § 2 DAVO-wet):³

- De onderhoudsplichtige krijgt een leefloon.
- De middelen van de onderhoudsplichtige zijn gelijk aan of lager dan het leefloon
- De invordering zou betekenen dat de bestaansmiddelen van de onderhoudsplichtige zakken onder het bedrag van het leefloon waarop hij aanspraak zou kunnen maken.

¹ Wet 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, *BS* 28 maart 2003 (hierna verkort: DAVO-wet).

² T. BOELAERT, "Werking en organisatie van de dienst voor alimentatievorderingen" in *CENTRUM VOOR BEROEPSVERVOLMAKING IN DE RECHTEN* (ed.), *Alimentatie & kinderen*, Antwerpen, Intersentia, 2010, 152, nr. 43.

³ L. VERSLUYS, "Onderhoudsbijdragen voor kinderen: de berekening/afrekening" in E. BOYDENS en R. DE BAERDEMAEKER (eds.), *Justitie: vraagstukken en perspectieven voor morgen*, Brugge, die Keure, 2013, 175.

De Orde meent dat de DAVO alle verhaalmiddelen die de onderhoudsgerechtigde kan aanwenden, zou moeten kunnen gebruiken. Hierdoor zal het bedrag dat de DAVO effectief terugvordert aanzienlijk stijgen. Dit impliceert eveneens dat de DAVO klacht moet kunnen neerleggen wegens familieverlating (zie *infra* nr. 3.B.).

2. Wijziging Hypotheekwet

Artikel 11 van het wetsvoorstel voorziet voor onderhoudsschulden in een algemeen voorrecht op roerende goederen. Dit algemeen voorrecht zal de invorderingskansen van de onderhoudsplichtigen en van de DAVO aanzienlijk verhogen.

3. Wijziging Gerechtelijk Wetboek: centraal bestand van vonnissen, arresten en akten houdende toekenning van een onderhoudsuitkering

In dit centraal bestand zullen alle vonnissen, arresten en akten worden gecentraliseerd waarin een regeling wordt getroffen over een uitkering tot levensonderhoud toegekend op basis van de artikelen 203 § 1, 203 § 3, 205, 205 *bis*, 206, 301, 336 en 353-14 BW (nieuw art. 1394/1 Ger.W.).

De Orde van Vlaamse Balies vindt dit een goed initiatief. Dit zal de terugvordering door de DAVO sneller en efficiënter laten verlopen.

4. Wijziging strafwetboek: misdrijf familieverlating (art. 391 *bis* - 391 *ter* Sw.)

A. Bijkomende sanctie: intrekken rijbewijs

Het niet betalen van onderhoudsgeld is strafrechtelijk gesanctioneerd via het misdrijf familieverlating (art. 391 *bis* Sw.). Het wetsvoorstel voorziet in een bijkomende sanctie, namelijk de intrekking van het rijbewijs van de onderhoudsplichtige.

De OVB meent dat dit niet redelijk te verantwoorden is en kan dit niet steunen. Het loutere feit dat het niet betalen van een onderhoudsuitkering strafbaar is, heeft volgens de Orde een voldoende afschrikkend effect.

B. Wie legt klacht neer?

DAVO moet effectief dezelfde rechten en middelen krijgen als de onderhoudsgerechtigde om de naleving van de onderhoudsverplichting af te dwingen. Om die reden moet de DAVO ook een strafklacht wegens familieverlating kunnen neerleggen.

C. Verzoening

Artikel 391 *ter* Sw. voorziet in een facultatieve mogelijkheid van een verzoeningszitting bij de vrederechter. Het verzoek daartoe kan uitgaan van zowel de belanghebbenden als van het openbaar ministerie.

De Orde van Vlaamse Balies vindt het logischer om deze bevoegdheid tot verzoening toe te vertrouwen aan de kamers voor minnelijke schikking die recent werden opgericht binnen de nieuwe familie- en jeugdrechtbank⁴ en die vanaf 1 september 2014 operationeel zullen zijn. Deze kamers voor minnelijke schikking zijn immers meer vertrouwd met de problematiek van de alimentatie en zijn bovendien bijzonder opgeleid door het Instituut voor de Gerechtelijke Opleiding (eerste aanleg: art. 78, zevende lid Ger.W.; beroep: art. 101, § 2, vierde lid Ger.W.).⁵ De kamers voor minnelijke schikking zullen dan ook gemakkelijker een verzoening kunnen bereiken dan dat dit nu bij de vrederechter het geval is.⁶

Studiedienst

Orde van Vlaamse Balies

24 maart 2014

⁴ Wet 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank, *BS* 27 september 2013.

⁵ D. PIRE, "La loi du 30 juillet 2013 portant création d'un tribunal de la famille et de la jeunesse", *Act.dr.fam.* 2013, 172, nr. 7.

⁶ K. BERTEIN en D. LAUWERS, "Familieverlating" in G. VERMEULEN (ed.), *Strafrechtelijke bescherming van minderjarigen*, Antwerpen, Maklu, 2001, 390.

